

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vợ Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 13/04/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 95

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, người xưa rất xem trọng việc gần gũi Thầy tốt, bạn lành vì Thầy tốt, bạn lành sẽ giúp chúng ta tăng tiến trên con đường tu hành. Người ngày nay thường rất tùy tiện, họ nghe thấy người nào có “*danh cao tiếng tốt*” thì liền đi theo mà không xem là người đó có làm đúng như pháp hay không. Ngày nay, người phản Thầy, công kích Thầy của mình nhưng vẫn có thể làm Thầy, vẫn có rất nhiều đồ chúng. Người xưa nói: “*Nhất tự vi sư, bán tự vi sư*”. Một chữ là Thầy, nửa chữ cũng là Thầy. Người dùng Phật pháp để trục lợi thì sẽ phải nhận nghiệp chướng rất nặng. Khi con người không còn “*hiếu thân*”, “*tôn sư*” thì thế giới đó không còn là thế giới của con người. Hòa Thượng nói: “*Thế giới của loài người là thế giới của “hiếu thân”, “tôn sư”, nếu thế giới không có “hiếu thân”, “tôn sư” thì đó là thế giới của tam ác đạo*”.

Có người từng đến đây để xin làm học trò của tôi, tôi nhắc họ không cần làm như vậy, họ chỉ cần chuyên tâm tu hành là được. Mấy năm sau, người đó gọi cho tôi hỏi: “*Con đã quy y sáu lần rồi bây giờ con quy y thêm một lần nữa có được không?*”. Tôi nói, cô đã quy y sáu lần rồi thì thêm một lần nữa cũng không sao. Tâm của họ quá loạn, quá dao động khiến cho gia đình của họ cũng dao động. Ngày trước, có một người ở Mỹ gọi về cho tôi nói: “*Hôm nay con nhận Thầy làm Thầy!*”. Tôi nói, họ chỉ cần hướng đến Phật A Di Đà, hướng đến Hòa Thượng Tịnh Không học tập là được nhưng họ vẫn cứ cầu lay tôi trong điện thoại. Vài năm sau, người đó gọi cho tôi nói là họ không nhận tôi làm Thầy nữa. Tôi nói, tôi chưa từng nhận họ làm học trò. Chúng ta ở với bạn lành thì chúng ta nhất định sẽ trở thành người lành. Chúng ta ở với bạn nhậu lâu ngày thì chúng ta cũng sẽ trở thành người thích nhậu.

Phật dạy chúng ta: “*Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh*”. Mọi thứ vốn không thật cũng không giả, thật giả là do chúng ta chấp trước. Hòa Thượng nói: “*Tổ sư Đại Đức mang pháp môn Tịnh Độ thuần chánh đến với chúng ta nhưng chúng ta đã làm cho pháp môn Tịnh Độ bị hoen ố, chúng ta khiến cho nhiều người mất niềm tin với Phật pháp*”. Hằng ngày, chúng ta chỉ cần sống đời sống của một người bình thường, chúng ta làm đúng vai trò, bổn phận thì chúng ta đã làm ra biểu pháp cho người. Chúng ta hiếu thảo với Cha Mẹ, kính trọng Thầy Cô, chúng ta sống bình dị, gần gũi với mọi người thì chúng ta đã làm ra biểu pháp cho người.

Hòa Thượng dạy: “*Chúng ta tu hành, mức thấp nhất là chúng ta phải chuyển đổi được tập khí của chính mình*”. Chúng ta vẫn còn tập khí nhưng chúng không khởi tác

dụng thì đó là chúng ta đang thật tu. Chúng ta vẫn ham ăn, ham ngủ, ham danh lợi và chúng ta để những tập khí đó sai khiến thì đó là chúng ta chưa có tu hành. Nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Chúng ta không thật tu thì cảnh sẽ chuyển theo hướng xấu. Chúng ta vẫn đầy đủ các tập khí **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham, sân, si, mạn”**, trong đó đặc biệt là tập khí **“ngạo mạn”**.

Chúng ta nhìn vào tướng mạo của một người thì chúng ta sẽ biết là tâm của họ đã chuyển đổi hay chưa. Khi Hòa Thượng nghe một số người khen Thầy bói nói rất hay thì Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đi xem bói mà chúng ta khen Thầy bói nói đúng, đáng lẽ chúng ta phải xấu hổ mà khóc một trận vì chúng ta tu hành mà vận mạng của chúng ta không có một chút thay đổi nào!”**. Người tu hành đúng ra phải không còn vận số. Ngày xưa, mọi người nói, theo vận số thì vợ chồng tôi sẽ **“tàn tật”**. Lời nói của họ cảnh báo để tôi phải tích cực thay đổi vận số thông qua làm những việc hy sinh phụng hiến.

Hôm qua, tôi gặp lại một bà cụ, bà và con gái rất vui vì nhận được đậu sạch. Tôi nhắn tin cho con gái bà, khi nào cần rau, đậu thì họ chỉ cần nhắn tin là tôi sẽ mang đến. Đây là cách để chúng ta thay đổi vận mệnh. Tôi có thể thay đổi vận mệnh thì mọi người cũng có thể thay đổi vận mệnh. Khi chúng ta tích cực làm thì tâm lượng của chúng ta sẽ dần thay đổi, tâm lượng của chúng ta thay đổi thì vận mệnh của chúng ta sẽ thay đổi. Hòa Thượng nói: **“Công phu thấp nhất là chúng ta có thể thay đổi được vận mệnh của mình”**. Tôi nhìn thấy nhiều người đã có thể thay đổi vận mạng. Nhiều người nói với tôi, nếu họ không học Phật thì họ đã không tuổi thọ. Nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”** hay **“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. **“Y báo”** là hoàn cảnh xung quanh. **“Chánh báo”** là tâm chúng ta.

Nơi chúng ta đến, những vườn rau thủy canh, thô canh, cây ăn trái đã mọc lên xanh tốt. Trước đây, nơi tôi ở, mặt đất là đá non không thể trồng trọt, tôi đã dùng hàng trăm bao phân để cải tạo đất. Chúng ta muốn hoàn cảnh thay đổi thì tâm chúng ta phải thay đổi. Chúng ta lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác thì chúng ta không thể thay đổi được vận mạng.

Tôi luôn mặc bộ đồ của người lao động, ống quần hoặc tay áo của tôi luôn ướt. Buổi sáng, tôi dậy lúc 3 giờ 30 phút để lạy Phật, khi tôi thấy hết nước thì tôi bật máy bơm để bơm nước vào bể lọc. Những việc làm này là cơ hội để chúng ta điều thân, điều tâm. Đây chính là chúng ta tu hành. Gần 20 năm, tôi hứng nước mưa để dùng trong sinh hoạt, bơm nước giếng lên để lọc, sau đó dùng nước đã lọc để tưới cây. Khi mưa xuống, tôi hứng nước nếu nước mưa vẫn còn bụi đen thì tôi sẽ không hứng, thường thì đến đến trận mưa thứ ba, nước đã trong thì tôi hứng nước đó lọc. Chúng ta không thể tự nhiên thay đổi được vận mạng. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn có năng lực, trí tuệ thì chúng ta phải chính mình nỗ lực, phát huy”**. Chúng ta muốn chuyển được cảnh thì chúng ta phải chuyển được tâm. Chúng ta đã chuyển được tâm, khắc chế được tập khí

xấu ác của mình chưa? Chúng ta chưa khắc chế được tập khí xấu ác thì chúng ta đừng mong sẽ chuyển được hoàn cảnh!

Hòa Thượng nói: **“Năm xưa Thế Tôn dạy học, đệ tử đều là Bồ Tát, A-La-Hán, tuy rằng không có chế độ, không có tổ chức nhưng Ngài bồi dưỡng ra những đệ tử đều là nhân tài, đều là những người có thể giáo hoá chúng sanh. Người hiện đại, có chế độ, có tổ chức, trên biểu hiện rất có lễ lới thể nhưng lại không có chút thành tựu nào! Đây chính là người giác ngộ thì không có việc, người mê hoặc thì nhiều việc. Chúng ta hiểu được đạo lý này thì chúng ta biết được, chính mình phải nên dụng công như thế nào”**. “Thành tựu” ở đây là thành tựu về mặt nội tâm. Hằng ngày, chúng ta vẫn sống trong phiền não, vẫn bị chi phối bởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta không khắc chế bản thân thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng ta phải rèn luyện thân để điều phục tâm. Nhiều người chỉ điều tâm chứ không rèn thân.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể ngày ngày tiến bộ thì chúng ta là hiền nhân. Chúng ta tháng sau tiến bộ hơn tháng trước thì đây đã là kết quả rất khả quan. Làm thế nào để chúng ta biết chính mình có tiến bộ? Chúng ta tiến bộ là khi tâm địa chúng ta thanh tịnh, chúng ta giảm dần những vướng bận, lo âu”**. Chúng ta làm nhiều việc nhưng chúng ta vẫn phải giữ tâm rỗng rang. Người xưa nói: **“Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng không việc gì”**. “Nhiều việc” ở đây nghĩa là nhiều việc trên tâm. Chúng ta làm rất nhiều việc nhưng chúng ta phải giữ tâm rỗng rang, chúng ta dùng tâm này niệm Phật thì chúng ta mới có thể tương ứng với Phật. Chúng ta dùng tâm rỗng rang đối người, tiếp vật thì chúng ta sẽ minh tường trong mọi sự, mọi việc. Chúng ta làm việc mà chúng ta có tâm hư vinh thì chúng ta sẽ luôn cảm thấy mọi việc bị rối.

Hòa Thượng nói: **“Tu hành phải có thể chân thật làm đến được “nhìn thấu buông xả”, chúng ta nhìn thấu mọi sự mọi việc thì chúng ta mới có thể buông”**. Chúng ta phải nhìn thấu **“Danh vọng lợi dưỡng”** là không thật, ngay thân của chúng ta cũng là không thật. Chúng ta đều đã nhiều lần đưa tiễn người thân, ngày trước, xung quanh tôi có đầy đủ Ông Bà, Ba Mẹ, cô gì chú bác nhưng hiện tại, mọi người đã đi gần hết. Chúng ta không nhìn thấu thì chúng ta không thể buông.

Hòa Thượng nói: **“Những người trong hàng ngũ của Phật đều là Bồ Tát, A-La-Hán, sau khi được học tập với Phật thì họ có thể giáo huấn một phương”**. Khi tôi còn nhỏ, tôi được nghe Thầy kể về Hòa Thượng Khánh Anh, Ngài đã đi bộ từ tỉnh Quảng Ngãi vào miền Nam để hoằng dương Phật pháp, năm 1959 vì đạo hạnh của Ngài mà mọi người suy tôn Ngài là Pháp chủ. Hòa Thượng Khánh Anh không có người thân bên cạnh, Ngài cũng chưa từng về thăm quê, Ngài dành cả cuộc đời hoằng pháp một phương. Người thân của Ngài có lẽ cũng không biết rằng họ có người con, người cháu là một bậc Đại tu hành như vậy. Để có thành tựu như vậy, người xưa đã **“y giáo phụng hành”**, xa lìa **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**.

Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ không còn vương bận lo âu. Nhà Phật nói: “**Vô thường tấn tốc, triêu tồn tịch vong, sát na dị thế**”. Vô thường diễn ra rất nhanh, sáng còn tối mất. Chỉ trong một hơi thở, chúng ta thở ra mà không hít vào hay hít vào mà không thở ra thì chúng ta đã không còn sống. Trong một sát-na ngắn ngủi chúng ta đã chuyển sang kiếp khác, đó có thể là kiếp ở cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta làm việc gì thì việc đó mới là Phật sự. Chúng ta làm bằng tâm lo lắng thì mọi việc chúng ta làm đều là Ma sự. Người làm việc bằng tâm thanh tịnh thì họ sẽ không cảm thấy mệt mỏi. Chúng ta làm với tâm vương bận, dính mắc thì chúng ta sẽ cảm thấy rất mệt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!